

LBRIS

We know
books

★ GHIDUL FORȚELOR SAS ȘI DE ELITĂ ★

VÂNĂTOAREA DE TERORIȘTI

ARTA ȘI ȘTIINȚA URMĂRIII ȚINTELOR UMANE INAMICE MAJORE

ALEXANDER STILWELL

M.A.S.T.

Lucrarea și întregul ei conținut sunt protejate prin Legea dreptului de autor. Se interzice și se penalizează utilizarea lucrării în afara limitelor drepturilor de autor și fără aprobarea editurii M.A.S.T. . Interdicția se referă la copierea, traducerea, microfilmarea, stocarea și prelucrarea în sisteme electronice.

„ This translation of SAS and Special Forces Guide: Manhunt first published in 2012, is published by arrangement with Amber Books Ltd”

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STILWELL, ALEXANDER

Vânătoarea de teroriști : arta și știința urmăririi țințelor umane
inamice majore : ghidul forțelor SAS și de elită / Alexander Stilwell. -

București : Editura M.A.S.T., 2025

ISBN 978-606-649-176-1

355.318

Traducător: Ligia Șendrea

CUPRINS

STUDIU DE CAZ 1: Cea mai mare vânătoare de oameni din istorie	
– Găsirea lui Bin Laden: partea 1	6
Introducere	16
Capitolul 1. Instruire	28
STUDIU DE CAZ 2: Urmăritri clasice	82
Capitolul 2. Principiile urmăririi în teren	92
STUDIU DE CAZ 3: Urmărirea criminalilor de război din Balcani	138
Capitolul 3. Urmărirea și supravegherea urbană	144
STUDIU DE CAZ 4: Căutarea lui Saddam Hussein	192
Capitolul 4. Tehnologia avansată	200
STUDIU DE CAZ 5: Urmărirea lui Abu Musab al-Zarqawi	242
Capitolul 5. Contact!	250
STUDIU DE CAZ 1: Cea mai mare vânătoare de oameni din istorie	
– Găsirea lui Bin Laden: partea a doua	290



Ovănătoare de oameni implică acțiuni organizate de căutare și urmărire a unei persoane, de regulă pentru că acea persoană a comis o infracțiune și apoi a dispărut. Vânătoarea de oameni implică în mod normal abilități de urmărire de diferite grade, care se extind de la aptitudini folosite de vânătorii primitivi la dispozitive de înaltă tehnologie, inclusiv prin sateliții de recunoaștere. În această carte se vor descrie diversele instrumente utilizate în urmărire și modul în care au fost ele folosite într-o serie de urmăriri ale unor personaje periculoase, inclusiv în urmărirea lui Saddam Hussein și Osama bin Laden.

Urmărirea și acțiunile secrete

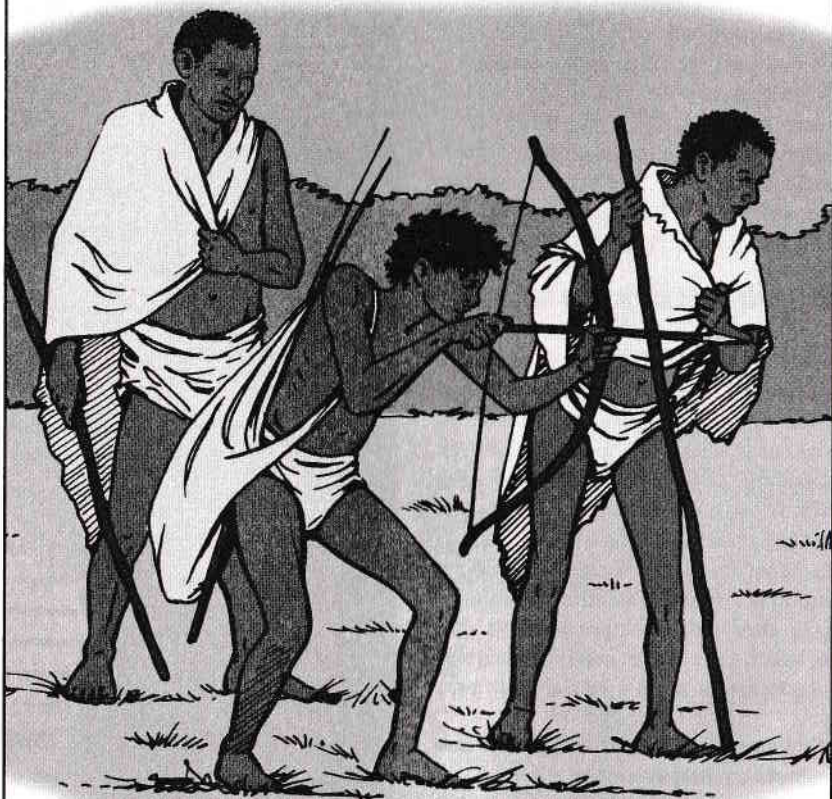
Urmărirea, care este abilitatea și știința esențială implicate într-o vânătoare de oameni, s-a dezvoltat de-a lungul mileniilor din motive elementare. În vremurile preistorice, vânătorii foloseau abilitățile de urmărire pentru a găsi atât vânat mare, cât și mic, pentru a-și asigura hrana. Aceste aptitudini aveau la bază un nivel ridicat de înțelegere intuitivă a tipurilor de urme de animale și a altor indicii despre locul în care se aflau, care era transmis generațiilor următoare ca parte a educației de bază

Vânătoarea de oameni implică abilități care au fost dezvoltate de-a lungul mai multor mil de ani. Folosite încă de popoarele native ca metode tradiționale de vânătoare, ele sunt învățate și de trupele de cercetași și de forțele militare.

Numărul mare de ore de antrenament și pregătire stă la baza unei vânători militare de succes.

Introducere

Abilitățile folosite într-o vânatoare de oameni sunt adesea similare celor utilizate de vânători atunci când își urmăresc prada, ca în cazul poporului San din sudul Africii.



de cea mai mare importanță. O urmărire reușită conducea în cele din urmă la uciderea animalului pentru hrană și aceasta marca sfârșitul vânătorii.

Total separat de abilitatea de citire a semnelor de pe pământ și din mediu, care va fi tratată în detaliu în această carte, următorii trebuiau, de asemenea, să învețe arta urmăririi pe ascuns. Este inutil să urmărești cu succes o pistă dacă apoi sperii animalul. Aceleași principii sunt implicate și în vânatoarea de oameni. Ținta trebuie să fie urmărită cu succes fără ca ea să știe că este urmărită sau că este pe punctul de a fi capturată. Abordarea finală trebuie să implice o mare îndemănare și un element de surpriză, pentru că în caz contrar ținta poate avea timp să scape. Această carte va descrie tehnicile de abordare finală care permit următorilor să-și captureze sau să-și omoare ținta înainte ca aceasta să-i vadă.

Abilitățile tradiționale

Deși multe dintre aptitudinile de urmărire care sunt folosite într-o vânatoare de oameni datează de milenii, multe sunt încă folosite de popoarele primitive de azi, care au păstrat o amintire vie a acestor aptitudini fundamentale. Astfel de popoare sunt aborigenii din Australia, populația San sau boșmanii din sudul Africii și nativii americani atât din America de Nord cât și din America de Sud.

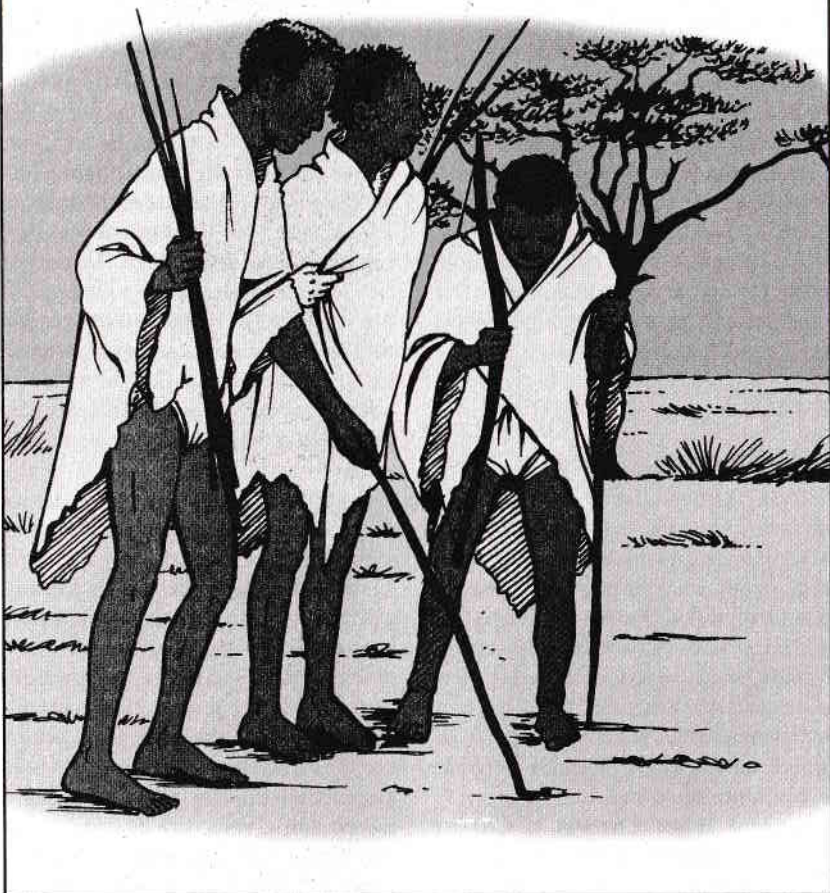
Autorul Bruce Chatwin a scris în cartea sa *Songlines* despre misterioasele căi străvechi, care străbat Australia

și care sunt invizibile pentru ochii omului modern occidental. Traseele au fost recunoscute de aborigenii care învățaseră de la strămoșii lor arta de a identifica plante, roci și ochiuri de apă pe terenurile de vânatoare tradiționale, și au reușit să găsească traseul acolo unde alții, fără o hartă și o busolă, s-ar fi rătăcit pur și simplu și ar fi murit.

Populația San din Africa de Sud, avea, pe lângă priceperea de a pândi și a urmări animalele și o abilitate uimitoare de a persevera în urmărirea animalelor mari și rapide în pas ușor, acoperind distanțe uriașe, până când prada ceda fizic. Acest lucru evidențiază un alt aspect al vânătorii de oameni: capacitatea de a persevera. Urmărirea lui Osama bin Laden, de exemplu, s-a desfășurat de-a lungul unui deceniu. Altă caracteristică a populației San a fost faptul că au inventat diferite tipuri de otrăvuri cu care ungeau vârful săgeților pentru a captura diferite categorii de vânat.

În mod similar, într-o vânatoare de oameni, trebuie să se aleagă corect armamentul necesar, în funcție de țintă. Deși San au rămas faimoși pentru incursiunile lor de vânatoare asemănătoare unui maraton, ei erau pricepuți și la construirea de capcane în care să prindă animalele. Ei au construit chiar o capcană suficient de mare pentru a ucide un hipopotam prin săparea unei gropi ascunse în care au așezat un lemn ascuțit. Într-o vânatoare de oameni, cea mai bună soluție este, uneori, de a crea o capcană sau o ambuscadă în care să

Urmărirea este o abilitate esențială pentru cei care hăituesc vânatul folosind metode tradiționale. Metodele de urmărire moderne au la bază aceste abilități.



cadă cel urmărit.

Cei din comunitatea San urmăresc uneori un prădător, de exemplu un leu, în scopul de a-l ucide. În mod similar, unitățile de informații și Forțele speciale l-au urmat pe curierul lui Osama bin Laden până la ascunzătoarea lui.

Vânătorii de oameni europeni

Fie că vorbim de Africa, America, Australasia sau de altă zonă, abilitățile de urmărire și vânătoare au fost rapid învățate de europenii care s-au instalat în aceste regiuni și deseori au devenit la fel de pricepuți ca băștinașii. Când europenii au adus cu ei armament relativ sofisticat, precum muschetele, s-a născut un nou stil de vânătoare. Rangerii din SUA își datorează numele unor grupuri de bărbați care obișnuiau să-și vâneze inamicii hăituindu-i pe distanțe mari. Colonelul Benjamin Church (1639-1718), care a format prima companie oficială de rangeri, a ținut cu tot dinadinsul să folosească tehnicile de vânătoare ale nativilor americani.

Britanicii care au luptat împotriva burilor din Africa de Sud în timpul Războaielor cu burii (1880-1881 și 1899-1902) s-au confruntat cu un inamic redutabil care învățase multe tehnici de vânătoare care le-au fost de asemenea extrem de utile în război. Pe măsură ce britanicii au început să învețe unele dintre aceste tehnici, unii dintre ei, ca Robert Baden-Powell, au început să-și învingă inamicul cu propriile lui mijloace. Experiența lui Baden-

Urmărirea lui Bin Laden:

Șeicul Abu Ahmed conduce agenții de supraveghere la sol la o casă mare dintr-o suburbie bogată din Abbottabad.

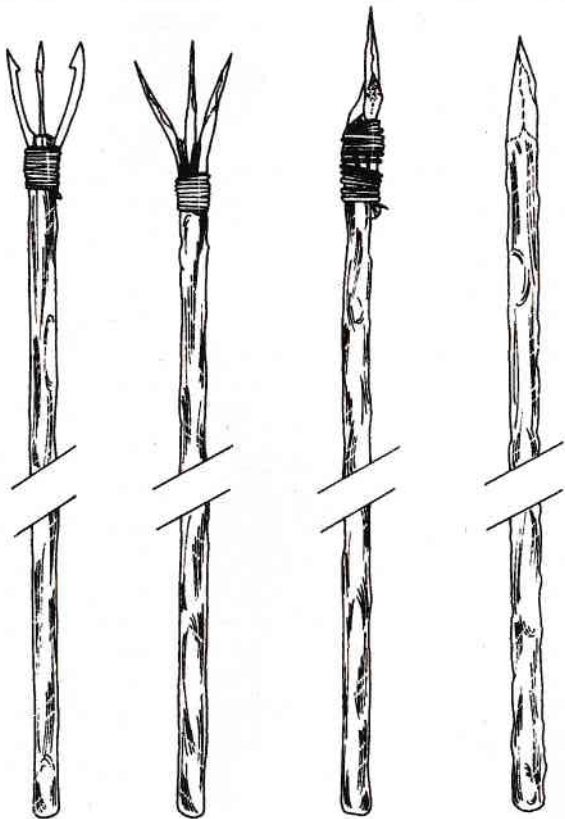
Powell în Africa l-a inspirat pe acesta să înființeze mișcarea Cercetășiei, în cadrul căreia băieții și tinerii bărbați au învățat, printre multe alte abilități în aer liber, cum se urmărește și hăituește vânatul. Prima lui experiență de acest fel nu a fost în Africa, ci într-o pădure de lângă școala Charterhouse din Godalming, Surrey, când chiulea de la cursuri.

Baden-Powell a dezvoltat multe din aptitudinile lui de urmărire și recunoaștere când își făcea serviciul militar în Africa printre triburile Zulu. Mai târziu, l-a cunoscut pe Frederick Russell Burnham, care fusese cercetaș și urmăritor pentru Armata SUA în războaiele cu apașii și nativii Cheyenne. Când Vestul Sălbatic a fost împlânzit, Burnham și-a pus abilitățile în slujba armatei britanice din Africa. Burnham era un urmăritor atât de priceput încât africanii l-au numit „Cel ce vede în întuneric”. Burnham a fost el însuși implicat într-o vânătoare de oameni a vestitului șef Mlimo al tribului Matabele,

Vârfuri de lance

We know
books

Diversoale sulțe ilustrate aici sunt folosite de vânători pentru a da levitura finală vânatului care a fost urmărit cu succes prin metode tradiționale.



Din pascat

Din os

Din lemn

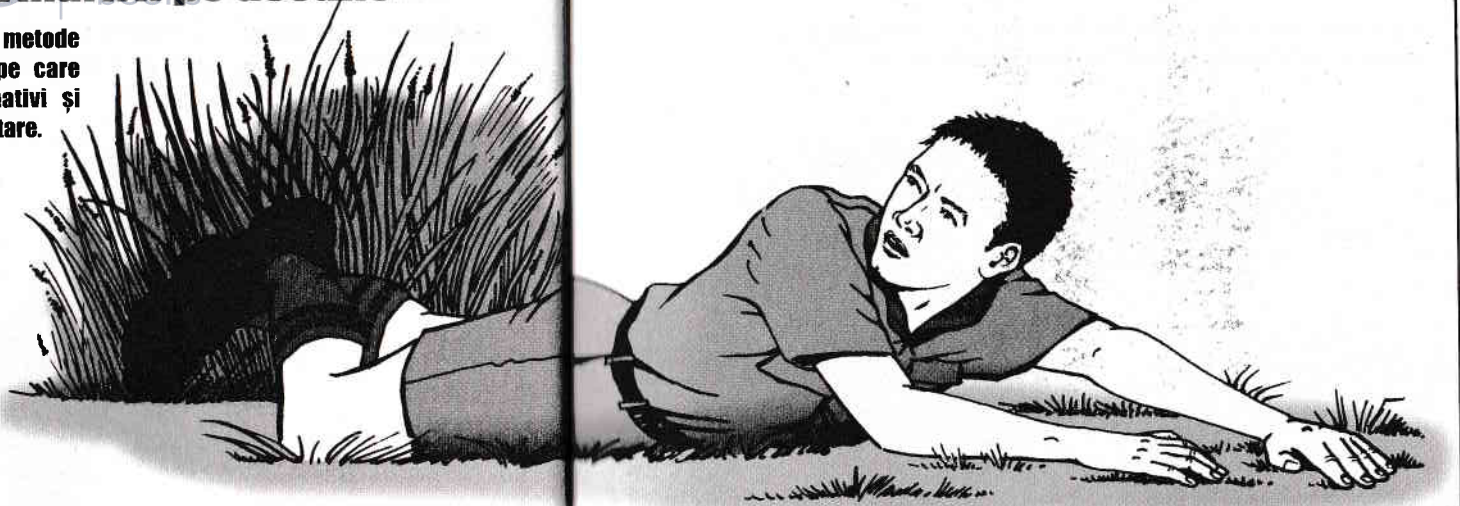
Cercetaș în urmărire

Mișcarea cercetașiei (Boy Scout) a fost inițiată pe baza abilităților învățate de la nativii americani și de la alte popoare care au folosit metode tradiționale de urmărire.



Învățarea urmăririi pe ascuns

Cercetașii învață aceleași metode de abordare pe ascuns pe care le folosesc urmăritorii nativi și vânătorii, dar și forțele militare.



care le provoca mari probleme și care îi prinsese pe britanici într-o ambuscadă. Folosindu-și abilitățile de urmărire și ascundere, Burnham și un însoțitor s-au strecurat până la o peșteră folosită de Mlimo și l-au împușcat, omorându-l.

Burnham a fost numit șef de cercetași de către comandantul britanic Lord Roberts, ceea ce a fost o onoare pentru un ofițer non-britanic. Burnham și-a demonstrat imediat excepționalele abilități de urmărire, precum și unele dintre abilitățile care încă mai sunt predate forțelor speciale astăzi. Când a fost capturat de buri, de exemplu, Burnham s-a prefăcut rănit și a fost inclus într-un grup de răniți păziți

superficial. În timp ce era transportat la o bază de detenție, el s-a lăsat să alunece din căruța răniților și a stat nemișcat lângă drum timp de patru zile înainte să revină în liniile britanice. Principiul evadării timpurii este încă predat forțelor speciale și în prezent. Burnham a aruncat mai târziu în aer o cale ferată, în ciuda faptului că era grav rănit după ce căzuse de pe un cal. A fost decorat cu Distinsul Ordin de serviciu (DSO) de către britanici pentru faptele lui de vitejie.

Când Burnham și Baden-Powell s-au întâlnit în timpul celui de-al doilea război Matabele, ei împărtășeau interesul pentru cercetășie, recunoaștere

și abilități de urmărire.

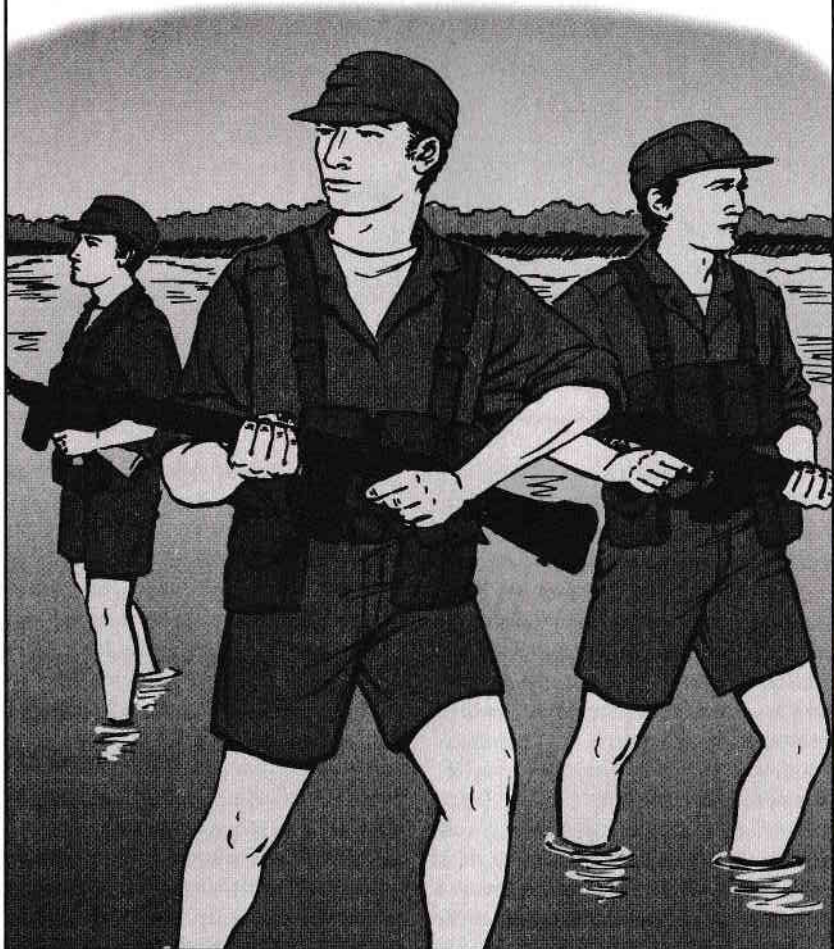
Burnham l-a instruit pe Baden-Powell în tehnicile orientării în pădure pe care le învățase la frontiera de nord a Americii și recunoașterea de către Baden-Powell a acestor aptitudini a stat la baza alegerii pălăriei Stetson și a batistei înnodate la gât, care au devenit, de asemenea, emblematice pentru începuturile mișcării de cercetași. Abilitățile de urmărire ale nativilor atât din America cât și din Africa au fost aptitudinile esențiale pe care europenii civilizați le-au reînvațat de la popoarele native care încă mai păstrau o legătură neîntreruptă cu meșteșugurile tradiționale din trecutul îndepărtat.

Un alt vânător celebru din această perioadă a fost Frederick Courteney Selous (1851-1917), care a fost un explorator, vânător și ofițer britanic. În copilărie, Selous fusese interesat de istoria naturală și petrecuse cât mai mult timp cu puțință în aer liber. Când a călătorit în Africa de Sud, Selous a condus expediții de cercetășie pentru Cecil Rhodes și i-a cunoscut și pe Frederick Burnham și Robert Baden-Powell. Incursiunile îndelungi ale lui Selous din expedițiile de vânătoare au dus la o mulțime de aventuri: s-a pierdut în sălbăticie timp de zile întregi și a avut parte, de mai multe ori, de întâlniri cu lei. Numeroasele aventuri

Cercetași Selous

We know
books

Cercetașii Selous au fost formați în Rhodesia pentru a conduce operațiuni de contra-insurgență, de care au devenit foarte atașați.



ale lui Selous și influența lui în zonă au inspirat crearea cercetașilor Selous, o unitate de contrainsurgență a forțelor speciale, care a funcționat în Rhodesia între 1973 și 1980. Acest regiment avea o experiență deosebită în urmărire.

Abilitățile de urmărire ale triburilor transmise peste milenii, învățarea acestor deprinderi de către persoane exemplare și de înaltă ținută precum Burnham, Baden-Powell și Selous precum și utilizarea acestor abilități

de către forțele militare moderne conturează un istoric consistent al urmăririi până în zilele noastre.

Aceste aptitudini au fost, de asemenea adaptate la era tehnologiei moderne, astfel încât o vânătoare de oameni modernă păstrează abilitățile intuitive pe care un nativ american, de exemplu, le-ar angaja în scopul căutării hranei, dar le completează cu metodele sofisticate de urmărire electronică și o serie de alte tehnici.

Însemne

Egreta, o pasăre mare de pradă, era simbolul Regimentul Forțelor Speciale de Cercetași Selous.

